

- 2) Το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 469/2009 έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι δεν έχει χορηγηθεί άδεια κυκλοφορίας στην αγορά, από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως για τη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας εντός του κράτους μέλους αυτού δεν συνιστά παρατυπία που είναι δυνατόν να θεραπευτεί δυνάμει της εν λόγω διατάξεως.

(¹) ΕΕ C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Helsingin hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — δίκη που κίνησε η Anstar Oy

(Υπόθεση C-630/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Εναρμονισμένοι όροι εμπορίας δομικών προϊόντων — Εναρμονισμένο πρότυπο EN 1090 1:2009+A1:2011 — Κριτήρια καθορισμού του πεδίου εφαρμογής προτύπου που εκδόθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) βάσει εντολής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Εξαρτήματα αγκύρωσης που στερεώνονται στο σκυρόδεμα πριν αυτό πήξει και χρησιμοποιούνται για τη σύνδεση στοιχείων κελύφους και στοιχείων τοιχοποιίας στον φέροντα οργανισμό του κτιρίου]

(2018/C 052/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Helsingin hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Anstar Oy

παρισταμένης της: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Διατακτικό

Το εναρμονισμένο πρότυπο EN 1090-1:2009+A1:2011, με τίτλο «Κατασκευή έργων από χάλυβα και από αλουμίνιο — Μέρος 1: Απαιτήσεις για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των δομικών στοιχείων», έχει την έννοια ότι προϊόντα όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τα οποία προορίζονται για στερέωση στο σκυρόδεμα πριν αυτό πήξει, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εφόσον έχουν δομική λειτουργία, υπό την έννοια ότι η αφαίρεσή τους από ορισμένη κατασκευή συνεπάγεται άμεση μείωση της αντοχής της.

(¹) ΕΕ C 63 της 27.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wilber López Pastuzano κατά Delegación del Gobierno en Navarra

(Υπόθεση C-636/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Καθεστώς των επί μακρόν διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Οδηγία 2003/109/ΕΚ — Άρθρο 12 — Έκδοση αποφάσεως περί απομακρύνσεως επί μακρόν διαμένοντος — Παράγοντες που πρέπει να συνεκτιμώνται — Εθνική νομοθεσία — Μη συνεκτίμηση των παραγόντων αυτών — Συμβατότητα)

(2018/C 052/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo n°1 de Pamplona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wilber López Pastuzano

κατά

Delegación del Gobierno en Navarra

Διατακτικό

Το άρθρο 12 της οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία, όπως ερμηνεύεται από μέρος των δικαστηρίων του κράτους αυτού, δεν προβλέπει την εφαρμογή των προϋποθέσεων για την προστασία ενός επί μακρόν διαμένοντος υπηκόου τρίτου κράτους από την απομάκρυνση ως προς κάθε διοικητική απόφαση απομακρύνσεως, ανεξάρτητα από τη φύση της ή τους διέποντες αυτήν λεπτομερείς νομικούς κανόνες.

(¹) ΕΕ C 46 της 13.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Corte costituzionale (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά M.A.S., M.B.

(Υπόθεση C-42/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 325 ΣΛΕΕ — Απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2015, Taricco κ.λπ. (C-105/14, EU:C:2015:555) — Ποινική διαδικασία αφορώσα εγκλήματα σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα προθεσμίες παραγραφής δυνάμενες να οδηγήσουν σε ατιμωρησία των εγκλημάτων — Προσβολή των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υποχρέωση μη εφαρμογής κάθε διατάξεως του εσωτερικού δικαίου που δύναται να θίξει τις υποχρεώσεις που επιβάλλει στα κράτη μέλη το δίκαιο της Ένωσης — Αρχή «ουδέν έγκλημα, ουδεμία ποινή χωρίς νόμο»]

(2018/C 052/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte costituzionale

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

M.A.S., M.B.

παρισταμένου του: Presidente del Consiglio dei Ministri

Διατακτικό

Το άρθρο 325, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι επιβάλλει στον εθνικό δικαστή να μην εφαρμόσει, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που αφορά εγκλήματα σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας, εθνικές διατάξεις περί παραγραφής που εμπίπτουν στο εθνικό ουσιαστικό δίκαιο και εμποδίζουν την επιβολή ποινικών κυρώσεων αποτελεσματικού και αποτρεπτικού χαρακτήρα σε μεγάλο αριθμό περιπτώσεων σοβαρής απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή προβλέπουν βραχύτερες προθεσμίες παραγραφής για τις περιπτώσεις σοβαρής απάτης σε βάρος των εν λόγω συμφερόντων σε σχέση με τις περιπτώσεις απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων του οικείου κράτους μέλους, εκτός αν μια τέτοια μη εφαρμογή συνεπάγεται παραβίαση της αρχής «ουδέν έγκλημα, ουδεμία ποινή χωρίς νόμο», λόγω ελλείψεως σαφήνειας του εφαρμοστέου νόμου, ή λόγω αναδρομικής εφαρμογής νομοθεσίας που επιβάλλει αυστηρότερες προϋποθέσεις θεμελιώσεως της ποινικής ευθύνης σε σχέση με αυτές που ίσχυαν κατά τον χρόνο τελέσεως του εγκλήματος.

(¹) ΕΕ C 195 της 19.6.2017.